

at man paa den ene Side kan være enig med det ærede Medlem for Odense om, at Tiendeyderne bør have fuld Erstatning, og paa den anden Side kan sige, at det at faa fuld Erstatning i dette Tilfælde er noget overmaade lokkende. Hvad den ærede Ordfører i øvrigt anførte om, hvad jeg havde bemærket, skal jeg lade ligge og kun bemærke, at det forekommer mig ikke saa unaturligt at tænke sig Spørgsmaalet om Afløsning af Tiende henlagt under Behandlingen af de øvrige Skattelove, naar det ærede Medlem ndtrykkelig erkender, at Tienden er at opfatte som en Skat. Andet har jeg ikke sagt, og jeg har ikke paa nogen Maade sagt, at man skulde sætte den i Forbindelse med Jærnbantakster og andet; jeg har kun omtalt disse Sager men for øvrigt ikke antydnet, at de skulde afgøres i Forbindelse med det foreliggende Spørgsmaal.

Formanden: Folketingsmanden for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Dalsgaard) har Ordet for en kort Bemærkning.

R. Hansen: Over for det Angreb, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) rettede mod mig, idet han nemlig udtalte, at jeg skulde have sagt, at de Herrer Socialdemokrater med deres Ændringer havde haft til Hensigt at tage Livet af Forslaget, skal jeg bemærke, at naar det ærede Medlem vil citere mig, skal han citere korrekt, hvad jeg har sagt, og ikke, hvad jeg ikke har sagt. Jeg har ikke sagt, at Socialdemokraterne vilde tage Livet af Forslaget, men at de gjorde et Forsøg derpaa, og dersom det Forsøg var lykkedes, vilde Forslaget være blevet umuliggjort. Jeg tror, at Tidenden skal vise, at som jeg har udtalt mig her, udtalte jeg mig tidligere. Naar det ærede Medlem mener, at jeg har gjort mig fortjent til Klaps af mit Parti, saa kan det ærede Medlem for Resten tage sig det meget let; men i det hele taget ser det jo ud til, at det maaske er Skik og Brug i det ærede Medlems Parti, at man der giver hinanden Klaps. Jeg tror ikke, det er Skik i vort Parti.

Formanden: Det var ikke det ærede Medlem, der har faaet Ordet, men Folketingsmanden for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Dalsgaard).

Dalsgaard: Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Alberti) søgte nu, da han sidst havde Ordet, at slaa mine Anker mod

Lovforslaget hen ved en Række spøgende Bemærkninger. Det er jo en Maade, som det ærede Medlem ikke saa sjældent bruger at kæmpe paa. Jeg vil imidlertid dertil sige, at jeg ikke tror, at den Fremgangsmaade i Længden slaar til til Imødegaaelse af mine Anker. Naar den ærede Ordfører fremdeles mente, at min Grund til at fremføre de Anker, jeg før kom med mod Lovforslaget, var den, at jeg frygtede for, at den ene Tiendeyder kunde blive misundelig paa den anden, saa skal jeg oplyse den ærede Ordfører om, at jeg ikke har sagt et eneste Ord om, hvorvidt det kunde ventes, at den ene Tiendeyder kunde blive misundelig paa den anden eller ikke. Jeg har kun sagt at en saadan Ordning som den foreslaaede, hvorved man lagde det i Hænderne paa Tiendekommissærerne at bestemme, hvilke Sogne der skal have Afløsning af deres Tiender indtil 20—30 Aar før andre, fandt jeg særdeles uheldig.

Formanden: Der er endnu flere ærede Medlemmer, der have begæret Ordet for korte Bemærkninger, men jeg maa nu give Ordet til den indtegnede Taler, Folketingsmanden for Tisted Amts 3dje Valgkreds.

N. Andersen: Jeg skal paa det nuværende Tidspunkt indskrænke mig til at gøre en kort Bemærkning, idet jeg slet ikke agter at komme ind paa det store og vigtige Emne, som er Genstand for Forhandling. Men jeg vil, som adskillige af mine ærede Kolleger, med hvem jeg deler Mening i denne Sag, gerne have pointeret, at der ikke lægges andet og mere i vor Afstemning end det, der skal lægges i den. Jeg vil dog udtale, at jeg hører til dem, der meget gerne se denne Sag endelig ordnet en Gang, og jeg er derfor villig til og rede til at medvirke til en rimelig Ordning naar den kan tilvejebringes. Jeg er ligeledes enig i, at den Form, Tienden i Aarhundredernes Løb har faaet, med Nødvendighed kræver, at der maa ydes fuld Erstatning til de nuværende Tiendejere. Endvidere er jeg enig i, at der maa ses med stor Omhu — navnlig under Hensyn til de nuværende Forhold i Landbrugskredse — paa, at der ikke paalægges Tiendeyderne en større Byrde end aldeles nødvendig. Derfor er jeg klar over — og det er det tredje, jeg er enig i — at der maa komme et Moment til, som udjævner de to Krav noget, nemlig Kravet fra Tiendejerne paa at faa fuldt Vederlag, og fra Tiendeyderne paa ikke at komme til at